

R

1926-ban született, érettségi után elvégezte a Fonó-Szövőipari képzőt, 1948-ban szerzett textil technikus oklevelet.

Általános textilipari laboratórium vezetői képesítést 1963-ban ért el. Tovább képezte magát, 1979-ben a Felsőfokú Fővállalkozói Továbbképzőt végezte el.

A Budakalászi Textilművek Klinger Henrik Rt.-ben kezdett dolgozni, 1951–1965 között a Rostkikészítő Vállalatnál (Budapest, Drávaszabolcs, Dunaföldvár, Szeged) gyártásvezetői, laboratórium-vezetői, MEO-vezetői munkaköröket töltött be. Ezt követően a Len-Kender-Jutaipari Központban folytatta pályáját.

1965-től 1977-ig a Könnyűipari Tervező Vállalatnál technológus, majd létesítmény főmérnök volt.

1977-től a Könnyűipari Műszaki Iroda főmérnöki, majd irodavezetői teendőit látta el 1989 évi nyugdíjazásáig.

Számos rostipari szakkönyv társszerzője volt, több OMFB tanulmány összeállításában vett részt.

RICSÓY BÉLA

Nyugdíjba vonulása után felügyelő bizottsági tag volt a Budaflax Lenfonó és Szövőipari Vállalatnál, majd műszaki szakértőként tevékenykedett.

1990-től különböző vagyonértékelésekkel foglalkozott.

A TMTE-nek 1950 óta volt tagja, az Ipargazdasági Szakosztályban végzett aktív egyesületi munkát, 1951-től a szakosztály titkáráként is.

1994-ben Kiváló egyesületi munkáért kitüntetésben részesült.

2015-ben hunyt el.

RICSÓY BÉLA

